

Evangelí del dimecres després de l'Epifania: el veritable aliment

Evangelí i comentari del
dimecres després d'Epifania: "-
Doneu-los menjar vosaltres
mateixos". Jesús ens recorda
que la seva petició de donar
menjar als famolencs afecta tots
els cristians. A nosaltres ens
competeix veure com fer això
realitat dia a dia, amb les
paraules i amb les obres.

Evangelí (Mc 6, 34-44)

Quan Jesús desembarcà, veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor; i es posà a instruir-los llargament. Quan ja s'havia fet tard, els deixebles s'acostaren a dir-li: -Aquest lloc és despoblat i ja s'ha fet tard. Acomiada la gent, i que vagin a les cases i als pobles del voltant a comprar alguna cosa per a menjar. Però Jesús els respongué: -Doneu-los menjar vosaltres mateixos. Ells li diuen: -Per a donar-los menjar hauríem de comprar pa per valor de dos-cents denaris! Jesús els pregunta: -Quants pans teniu? Aneu a veure-ho. Ells ho miren i li diuen: -Cinc pans i dos peixos.

Llavors Jesús els va manar que fessin seure tothom en colles a l'herba verda. La gent s'assegué en grups de cent i de cinquanta. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls

al cel, digué la benedicció, partí els pans i en donava als seus deixebles perquè els servissin a la gent. També va repartir els dos peixos a tothom. Tots en van menjar i quedaren saciats. Després van recollir els bocins de pa que havien sobrat i n'ompliren dotze cistelles, i també van recollir les sobres dels peixos. D'aquells pans, n'havien menjat cinc mil homes.

Comentari

Jesús surt al pas de la necessitat. Déu ens ha creat de manera que la mateixa dinàmica de la vida ens recordi que som éssers essencialment necessitats: d'aliment, d'educació, d'afecte, de descans. Tot allò que ha sortit de les mans de Déu és per a nosaltres pedagogia. Les ovelles sense un pastor estan

perdudes. Les persones, sense algú que els doni l'aliment que és força i guia de la vida, també estan perdudes. Jesús ha vingut a portar-nos aquest aliment: hi trobem el sentit de la nostra vida; gràcies a Ell les tenebres que ens impedièn reconèixer-nos amb claredat es dissipen. De la mateixa manera, al cos podem donar-li tota mena d'aliments, però no tots nodreixen de la mateixa manera. Crist mateix es fa aliment per excel·lència.

Les persones de la gernació que seguien Jesús es van oblidar de l'aliment del cos. I el Senyor se'n va servir per il·lustrar els deixebles. L'aliment no es pot postergar gaire. Però, on es troba aquest aliment? De quins aliments ens parla realment l'evangeli de la missa d'avui? Els aliments del cos es compren. Els deixebles, però, no podien proveir d'aquest aliment gaires persones. Aleshores, per què els va demanar

Jesús que donessin menjar a tants?
Perquè hi ha un aliment que ells sí
que podien donar. Un aliment que,
ofert amb generositat, es multiplica i,
com li va passar a la vídua de
Sarepta, de la qual ens parla el
primer llibre dels Reis (17, 8-16):
encara que se'n disposi no s'esgota.

La Paraula de Déu ha de travessar tot
temps i tot espai, de manera que,
d'edat en edat, arribi a tots els racons
de l'orbe. I ho fa, d'una manera
particular, a través dels seus
profetes, encarregats de portar
l'aliment de la Paraula a les persones
que els envolten perquè aquestes,
alhora, el portin a altres, i així
l'aliment abundi i pugui nodrir cada
vegada a més gent a més llocs. Jesús
ens recorda que la seva petició de
donar menjar als famolencs afecta
tots els cristians. A nosaltres ens
competeix veure com fer això realitat
dia a dia, amb les paraules i amb les
obres.

Juan Luis Caballero // Photo:
Fox - Pexels

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelide-divendres-el-veritable-aliment/](https://dev.opusdei.org/ca-es/gospel/evangelide-divendres-el-veritable-aliment/)
(08/08/2025)